Ч. 168 Четверъ 29 липня (10 серпня) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація і улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Соціялісты мѣжь собою.

Коли читає ся справозданя зъ конґресу соціялістôвъ, якій теперь вôдбуває ся въ Ціріху, то мимоволѣ приходить на гадку байка про того воробця, що то другимъ радивъ, а самъ собѣ не мôгъ порадити. Делеґаты соціялістôвъ мало що не зô всѣхъ краѣвъ Европы, зъѣхали ся въ Ціріху, щобы тамъ порадити ся, якъ бы поправити долю людей, головно долю працюючого люду, а вже на самôмъ початку своихъ нарадъ почали выробляти страшеннѣ крики, ба наконець стали навѣть и бити ся.

Конґресъ розпочавъ ся въ понедѣлокъ и потягне ся ажь до суботы и въ тôмъ часѣ буде десять засѣдань. Крôмъ того мають ще радити окремѣ, фаховѣ конґресы, а именно конґресы робôтниковъ вôдъ зелѣзницѣ, кравцѣвъ, шевцѣвъ, ткачѣвъ, капелюшниковъ, робôтниковъ що займають ся выробами зъ дерева, металю и т. д. Публицѣ дозволено вступъ на всѣ засѣданя конґресу за картами по 4 франки, а на поодинокѣ засѣданя за картами по пôвъ франка. Студенты выимково можуть дôстати карты лише за половину цѣны. Саля, въ котрôй вôдбувають ся засѣданя есть вôдповѣдно украшена а на стѣнахъ выписано въ 16 языкахъ слова: „Пролетаріяте всѣхъ краѣвъ, лучи ся разомъ!“ Делеґатôвъ зô всѣхъ краѣвъ явило ся вже звыше 600 а головно суть репрезентованѣ Анґлія, Нѣмеччина, Италія, Австро-Угорщина, Франція, Швеція, Норвеґія, Данія, Голяндія и Америка. Въ недѣлю передъ полуднемъ зôбрали ся були делеґаты въ сали нарадъ, щобы провѣрити мандаты и заименувати репрезентантôвъ для бюръ. Вôдтакъ въ полудне витали швайцарскѣ товариства соціялістичнѣ дуже торжественно заграничныхъ делеґатôвъ. Громадками по чотири выходили делеґаты изъ салѣ зôбрôвъ на улицю и вôдтакъ всѣ разомъ пустили ся зъ швайцарскими соціялістами на площу передъ кантональною школою и тутъ середъ спѣву и музики вôдбуло ся повитанє, котре закôнчено пѣснею: „Прокиньтесь долины“. Вôдтакъ вôдбуло ся вôдкрытє засѣдань промовою президента орґанізацийного комітету Бірклього, котрый напоминавъ всѣхъ до згоды въ дѣлѣ освобожденя пролетаріяту. Предсѣдателемъ конґресу выбрано швайцара Ґрайліха. Що дня має бути предсѣдатель зъ иншои народности, а такъ само и складъ комісій має бути зложеный пôсля народностей.

Въ понедѣлокъ бувъ предсѣдателемъ Нѣмець, посолъ до нѣмецкого парляменту, Зінґеръ. Заразъ на сѣмъ засѣданю вывязала ся дуже бурлива дебата надъ тымъ, чи допустити до конґресу репрезентантôвъ т. зв. независимыхъ соціялістôвъ. Нѣмецкѣ и швайцарскѣ ґрупы спротивились були тому, а „независимѣ“ апелювали до конґресу и той радивъ теперь надъ сею справою. Пôдчасъ дебаты промавлявъ Кефіръ (зъ Франціѣ), прихильникъ независимыхъ за тымъ, щобы всѣ внесеня, що вôдносять ся до политичнои и парляментарнои акціѣ вычеркнути. Независимый соціялістъ Ляндаверъ (зъ Берлина) промавлявъ середъ дуже великого неспокою за допущенємъ его товаришѣвъ до засѣдань конґресу. Єму вôдповѣдавъ дуже остро нѣмецкій посолъ Бебель, котрый доказувавъ, що зъ независимыми не може бути нѣякои згоды. Наконець ухвалено внесеня Бебля и Адлера (зъ Вѣдня) пôсля котрыхъ треба старати ся о то, щобы конче выборювати собѣ политичну власть. По сѣй ухвалѣ наставъ въ сали страшный крикъ, а независимѣ соціялісты зъ Франціѣ, Нѣмеччины и Швайцаріѣ пустились выходити зъ салѣ. Зробило ся велике замѣшанє. Коло дверей збили ся всѣ въ велику товпу и тутъ прийшло до кровавои бійки, середъ котрои дуже побито „независимого“ Ляндавера. Коли опôсля наставъ спокôй, вели ся нарады дальше и принято до проґрамы нараду надъ загальнымъ страйкомъ, а на внесенє румуньскихъ делеґатôвъ и справу аґрарну.

На пополудневôмъ засѣданю вела ся знов нарада надъ тымъ, чи допустити анархістôвъ до конґресу, чи нѣ. Бебель и Каганъ (зъ Ню-Йорку) выступали дуже остро противъ анархістôвъ и доказували, що кождый анархістъ то клеветникъ; кôлько анархістôвъ, тôлько и клеветникôвъ. По сѣмъ прийшло до голосованя надъ сею справою. Голосованє вôдбувало ся пôсля народностей. Дванацять народностей заявило ся за выключенємъ анархістôвъ, одна (Бельґійцѣ) противъ выключеня, двѣ (Французы и Голяндцѣ) здержались вôдъ голосованя. Коли въ сали ставъ звѣстный результатъ голосованя, зробивъ ся знову страшенный заколотъ и крикъ. Анархісты почали выкрикувати послѣдными словами и протестуючи вышли зъ салѣ. Бôльша часть зôбраныхъ делеґатôвъ приняла сю ухвалу грôмкими оплесками.

Отъ такъ закôнчивъ ся першій день соціялістичного конґресу въ Ціріху. Нѣмецка и швайцарска ґрупа соціялістôвъ ухвалили не допустити до конґресу такожь тыхъ соціялістôвъ, що не належать до нѣякого товариства соціялістичного. Тымъ способомъ выключенѣ соціялісты постановили вôдтакъ апелювати до конґресу.

Переглядъ политичный.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила вôдручне письмо цѣсарске именуючи ґен. бар. Ру-

---

15)

Село Золоторобôвъ.

Хороша и правдива исторія для школы и дому.

Зъ нѣмецкого. — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

Таки на правду впадало то въ очи, що Золотоношцѣ приносили на торгъ такѣ рѣчи, котрѣ они не знати зъ вôдки брали. Ихъ огородовина, ихъ садовина, ленъ та коноплѣ, ихъ збôжє були знаменитѣ. Навѣть дѣти торгували цвѣтами и приносили самѣ найкрасшѣ до мѣста. Меду въ плястрахъ и чистого та воску доставляли они далеко бôльше якъ всѣ другѣ села разомъ. Всѣ знали дуже добре, що у нихъ не було цѣлыхъ стадъ рогатои худобы, бо многѣ господарѣ мали лишь по двѣ коровы та по пару козъ, а мимо того навѣть бѣднѣ люде, що мали лишь одну корову, приносили на торгъ грудки сыра, що важили и сотнаръ, та найчистѣйше масло. Нѣхто не мôгъ того зрозумѣти, якъ може одна корова давати тôлько масла и сыра. Такъ само мали Золотоношцѣ кождого часу въ осени найлѣпшѣ роды садовины, найсмачнѣйшѣ яблока и грушки, якъ нѣгде инде. Зъ вôдки то все наразъ взяло ся и то до кôлькохъ лѣтъ?

Золотоношцѣ неразъ самѣ смѣяли ся, коли ихъ село называли жартомъ „селомъ золоторобôвъ“. Володко, бачите, знавъ ся на садовинѣ, и де бувало побачить въ мѣстѣ у кого яку знамениту садовину, то заразъ выпросить собѣ у него кôлька галузокъ и вôдтакъ дасть ихъ своимъ молодымъ людемъ, що научились вôдъ него щепити та очкувати, а они заразъ порають ся зъ тымъ якъ правдивѣ огородники, Мали навѣть окремѣ ножики до того. Теперь вже кождый, и той сусѣдъ на право и той на лѣво, хотѣвъ мати въ своимъ садѣ лѣпшу деревину, лѣпше збôжє на поли. Тожь то щепили та очкували, що ажь радôсть брала! Декотрѣ селяне поприносили собѣ дички зъ мѣста та ублагороднили ихъ. Другѣ вывели собѣ щепы изъ зерна та завели цѣлу шкôлку садôвничу. Оденъ садивъ ся понадъ другого, така була теперь у всѣхъ охота.

Ажь теперь зрозумѣли въ мѣстѣ, чому то Золотоношцѣ вôдъ року до року мають що разъ красшу садовину, мають єѣ що разъ бôльше, а въ добрыхъ рокахъ збирають за ню таки богато грошей. То не було нѣяке чародѣйство. Але не мати богато худобы а робити богато сыра та масла, то таки штука!

Тои штуки выучивъ ся Володко десь въ якôмсь селѣ, коли служивъ ще у войску и принѣсъ єѣ зъ собою до Золотоношѣ. А то була не абы яка штука. Люде зъ разу не хотѣли до неи брати ся, але опôсля були єму дуже вдячнѣ. А то ось якъ вôнъ робивъ:

Вôнъ зôйшовъ ся зъ своими союзниками и каже до нихъ: „Вы не маєте зъ своихъ коровъ нѣякого зыску. Зъ одnои коровы треба мати рôчно бодай пятьдесятъ до сто золотыхъ готôвки. Коли пристанете на то, то я такъ зроблю, що будете мати. Приєднайте ще й другихъ що мають коровы, бо до того треба бодай сорокъ до пятьдесять коровъ; вôдтакъ вже пôде“.

Коли опôсля знайшло ся вже сорокъ до пятьдесять коровъ, каже вôнъ: „Теперь вже пôде!“ Вôвъ знавъ якогось зручного и честного отарника зъ гôръ, що знавъ дуже добре робити сыръ и масло. Тому обѣцявъ вôнъ двѣста золотыхъ рôчнои платнѣ, але зъ того мусѣвъ вôнъ вже самъ постарати ся для себе о свѣтло, стирки та все, чого було потреба до робленя сыра та до чищеня посудины. Посудину и сôль доставивъ Володко самъ на рахунокъ спôльниковъ, зъ помѣжь котрыхъ выбрано трохъ честныхъ людей на цѣлый рôкъ до надзору нового промыслу.

Въ давнôй коршмѣ пôдъ „чорнымъ орломъ“ було найлѣпше мѣсце до робленя сыра: тамъ була добра холодна пивниця на молоко, друга обширна пивниця и простора комната до мытя. Властитель вôдступивъ мѣсце, бо мавъ пять коровъ и самъ хотѣвъ приступитм до

дольфа Меркля шефа секціѣ управителемъ міністерства вôйны ажь до дальшого розпоряджения.

Мадярскій ґазеты доносять, що нѣмецкій цѣсарь возьме участь не лишь въ осѣнныхъ маневрахъ на Угорщинѣ, але такожь загостить и до Будапешту. Праса мадярска добачуе въ той гостинѣ скрѣплене тридержавного союза.

У Франціи вôджили на ново скандалы панамскі. Вôдправленый секретарь бюра „загальнои безпечности", Діпа, выдавъ брошуру, въ котрôй описуе цѣлу исторію, длячого не можна було арештувати Артона, одного изъ обжалованыхъ свого часу въ процесѣ панамскôмъ. Діпаса выслано за Артономъ, щобы вôнъ арештувавъ его, але Діпа дôставъ тайный приказъ вôдъ міністрôвъ, щобы его не арештувавъ. Артонъ бувъ впрочôмъ дуже добре поинформованый о всѣхъ рухахъ французскои поліціѣ. Брошура Діпаса выкликала у Франціи величезну сензацію и есть очевидно обчислена на то, щобы пошкодити правительству пôдчасъ выборôвъ. Рібо и Фльоке заперечують рѣчучо всѣ факты поданû въ брошурѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 9 серпня.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ пвдпоручника рах. при 55 полку пѣхоты Антона Скроцкого провізоричнымъ канцелістомъ Намѣстництва, при староствѣ у Бжозовѣ.

— **Фотоґрафъ Яковъ Геннеръ** у Львовѣ именованый ц. к. надворнымъ фотоґрафомъ.

— **Даръ Є. Вел. Цѣсаря,** даный 11 полкови драґонôвъ въ Городку въ нагоды 50-лѣтного ювилею Монарха яко властителя полку, призначеный для того, що на перегонахъ першій приѣхавъ до меты, мае форму срѣбнои статуи, высокои на 90 цтм., а представляючои Монарха въ мундурѣ полку драґонôвъ на кони. Статуетка спочивае на цоколѣ зъ чорного мармуру. Рѣзьбу зробивъ артистъ рѣзьбарь Клінкошъ. Ґенералъ поручникъ Ґальґоці давъ въ нагороду шаблю дамасценьску, цизельовану въ обохъ сторôнъ вôстря золотомъ, зъ написію: Treu in den Tod (вѣрный ажь до смерти)! Кождый зъ гостей и участникôвъ ювилею одержавъ на памятку пушку на циґара, окрашену портретами Найясн. Папа въ р. 1843 и 1893 зъ вôдповѣдною написею.

— **Впроваджуване коней зъ Росіѣ.** Ц. к. Намѣстництво галицке позволило зъ огляду на теперѣшный станъ носативны на погранычу россійскôмъ впроваджувати конѣ зъ Росіѣ черезъ Белзець, Буды збаражскû, Броды и Пôдволочиска. Черезъ Угриновъ не вôльно и дальше впроваджувати до краю коней, призначеныхъ до торговлѣ.

— **Про бурсу въ Тернополи** пишуть: Предметъ якій теперь радуе наше Подôле, есть конкурсове оголошене выдѣлу Бурсы тернопôльскои, котре оповѣщуе, що въ рокомъ шкôльнымъ 1893/4 приймае 60 питомцѣвъ пôдъ условинами дуже користными, бо за платню мѣсячну вôдъ 7 до 20 зр. дôстають питомцѣ все имъ потрѣбне. Бурса тернопôльска есть заведенемъ яке вже на першій поглядъ ока можна уважати заведенемъ народу цивілізованого. Будынокъ величавый, мѣсце видне, спокôйне, вôльне вôдъ гамору мѣского, подвôре просторе зъ ґімнастичными приладами, огородъ зъ садомъ, лавочками и стежками зъ приличнымъ околенемъ и хôдникомъ зъ подвôря до самои школы. Въ будынку все приладжене нарочно для заведеня, комнаты пôсля всѣхъ правилъ гиґіены устроенû, коридоръ йде поздовжь однымъ бокомъ, такъ що хочь будынокъ великій, переглядъ его есть дуже легкій. Крôмъ того есть бібліотека и приборы шкôльнû. Надзирателемъ постôйнымъ Бурсы есть вôдъ року о. Вол. Громницкій. Якій ладъ и порядокъ въ Бурсѣ панує, досыть буде сказати, що урядники мѣсцеви дѣти свои въ Бурсѣ тôй помѣщають. Тому то хто хоче дѣти свои добре умѣстити, нехайже користае зъ нагоды и поквапляе ся до 15 с. м. вôдповѣдно до оголошеня конкурсового. — Що бурса такъ красно розвинулась, годѣ не признати заслугъ выдѣлови цѣлому, котрый справдѣ по патріотичному сповнивъ при тяжкихъ условяхъ нашихъ свôй обовязокъ. Головна-же заслуга коло будовы признатись мусить д-рови Вол. Лучаковскому, адвокатови тернопôльскому и о. Громницкому, котрû поклали собѣ тымъ дѣломъ живый, вѣчный памятникъ. Камѣнь же угольный пôдъ будову заложивъ добродѣй, духовный зъ Подôля, братъ знаного мецената нашого, котрый застерѣгъ собѣ назвиско свое выявити, жертвою 7.000 зр. в. а. а зъ будовою того звязали уже имена свои и добродѣѣ зъ жертвами поменшими якъ о. Чайковскій зъ Глубôчка жертвою въ квотѣ 100 зр., п. Юськевичъ зъ Тернополя такою жь квотою, двохъ селянъ зъ Денисова по 50 зр. а въ дрôбнѣйшою иншû. Теперь приходить черга на другихъ, щобы причиняли ся своими лептами, щобы дѣло такъ высоко чоловѣколюбиве довершити. Тому добродѣѣ, що хто може, памятайте на Бурсу и присылайте чимъ скорше свои лепты та вписуйте ся громадно въ члены. Датки треба присылати на руки головы Бурсы д-ра Володимира Лучаковского, адвоката краевого въ Тернополи.

— **Гієна.** До львôвскои поліціѣ зголосила ся вчера Маріянна Ґолембйовска и въ имени своеѣ сестры Катерины заскаржила Євку Жеребецку, селянку зъ Зѣлева пôдъ Яновомъ, о заморене дитины. Тому пять тыжднѣвъ вôддала Катерина Ґолембйовска свого сынка Казимира на выховане Євцѣ, заплативши розумѣе ся зъ горы грошѣ. По трехъ тыжднияхъ зъявила ся Євка Жеребецка у Катерины, сказала ѣй, що дитина вмерла и взяла 7 зр. на похоронъ. Але за кôлька днѣвъ приходить Євка знову до Львова и розповѣдае Катеринѣ казочку, що вправдѣ дитина померла и чотири днѣ лежала нежива, але якъ священикъ почавъ молити ся, дитина воскресла. Мимо того чуда Євка не хотѣла дальше держати дитины и хотѣла вôддати Катеринѣ Ґолембйовскôй. Катерина пôслала свою сестру Маріянну до Зѣлева и та найшла дитину дуже марну, майже голодомъ заморену. Крôмъ неи застала ще й другу дитину, такъ само недоглядану. Досыть сказати, що Євка кормила дѣти картофлею. Слѣдство въ тôй справѣ веде поліція львôвска. Євка каже, що она нарокомъ дѣтей не морила. Покищо лишено еѣ на воли, а дитину помѣщено въ шпитали св Софіѣ.

— **Самоубійства.** Сими днями повѣсивъ ся у Львовѣ капраль 11 полку артилеріѣ Фр. Крушиньскій. Причиною самоубійства мавъ бути жаль до старшины.— При 55-ôмъ полку застрѣливъ ся капраль Титъ Д., сынъ священика, бувшій ученикъ рускои ґімназіѣ. Причина самоубійства незнана.

— **Баронъ Жигмонтъ Ромашканъ,** членъ палаты панôвъ, померъ передвчера у Львовѣ на закажене крови. Лишивъ значный маетокъ въ повѣтѣ стрыйскôмъ и домы у Львовѣ. Свому братови Францишкови Ромашканови записавъ одно село, а друге Володисл. Залескому, сынови міністра. Свому льокаеви записавъ 20.000 зр. и половину цегольнѣ „Штілерôвки", оцѣненои на 120.000 зр. Другу половину цегольнѣ записавъ свому управителеви. Крôмъ сего установивъ помершій кôлька леґатôвъ. Бар. Ромашканъ не бувъ жонатый.

— **Юрій Каролій,** одинакъ ґрафа Стефана Каролія, котрый тому три роки утѣкъ бувъ зô спѣвачкою Борискою Франкъ до Америки, вернувъ теперь до дому до Пешту. Франкъ жидôвка, перейшла на католицку вѣру и зъ нею оженивъ ся ґр. Юрій. Вже мають маленьку донечку Мелінду. Радъ-не радъ батько Юрія мавъ уже погодити ся зъ нимъ.

— **Електричне освѣтлене.** Заким дочекаемо ся у Львовѣ електричного освѣтленя въ цѣлôмъ мѣстѣ, мусимо мы Львовяне вдоволяти ся бодай тымъ свѣтломъ, що намъ приватнû особы дають. А у Львовѣ є вже богато властителѣвъ готелѣвъ та склепôвъ, що завели у себе електричне свѣтло. Теперь властитель „Ґрандъ Готелю", що будуе ся коло касы ощадности, згодивъ ся въ одною електричною фабрикою у Вѣдни и буде свôй готель освѣчувати 300 меншими а 10 великями лямпами електричными.

— **Згубивъ жѣнку** передвчера И. Вайзеръ въ Коломыѣ, приѣхавши до Вѣдня. На двôрци щезла она ему зъ очей и поліція не могла еѣ вôднайти. Жѣнка Вайзера мае вже 68 лѣтъ.

— **Горячій дощь.** „Прикаспійскій Край" доносить, що коло стаціѣ Динскои при владикавказкôй зелѣзници упавъ такій горячій дощь, що зваривъ листе на деревахъ, а збôже почорнѣло на дни. Не знати, чи то правда.

— **Страшне убійство** лучило ся въ Люґдунѣ. Сѣмнайцятилѣтна швачка Марія Неґра, котра спала въ однôй комнатѣ зô своею сестрою Марґаритою, старшою о два роки, встала въ ночи, кинула ся на сестру и задушила еѣ власными руками. Вôдтакъ зовсѣмъ спокôйно выйшла до другои комнаты и повѣдомила родичѣвъ о убійствѣ. Обѣ сестры кохали ся въ однôмъ молодци, а Марія, до котрои хлопець „не мавъ" ся такъ, якъ до

першои пробы та побачити, що то зъ того буде. — Теперь треба було коштомъ всѣхъ постарати ся о дерево. Знайшло ся и дерево. Вôдтакъ вызначивъ Володко оденъ день, въ котрôмъ всѣ що належали до сырнѣ, мусѣли приносити свое молоко вôдъ коровъ, але въ дуже чистыхъ глекахъ. Чий глекъ бувъ нечистый, то отарникъ не взявъ вôдъ него молока; таке було право. Опôсля було ще острѣйше право.

Отарникъ перемѣривъ молоко и коло кождого написавъ, чие оно и кôлько его було. Хто хотѣвъ, мôгъ ще и собѣ записати. Такъ приносивъ кождый изъ господарѣвъ, що дня рано и вечеромъ молоко вôдъ своихъ коровъ. Вôдъ чужихъ коровъ не вôльно було приносити молока и за то була тяжка кара.

Изъ всего того молока робивъ отарникъ одного дня масло а вôдтакъ и сыръ. Тожь то було красне, свѣже масло та ще й въ великихъ грудахъ. Лишала ся ще сырватка, котру такожь особливо лѣтомъ можна було выкористати на страву и холодный напитокъ.

Теперь же настало пытане: До кого належить все то масло та сыръ зъ одного дня? Бо що дня була часть масла и сыра зъ того молока, що спôльники приносили, а кождый радъ бы бувъ бѣчи зъ нимъ заразъ до мѣста.

Тогды они такъ зробили: Все то масло, сыръ и т. д., що выробили одного дня изъ того молока, що всѣ назносили, давали наразъ одному спôльникови и то тому, котрый принѣсъ до сырнѣ найбôльше молока. Въ першихъ кôлькохъ дняхъ дôставали тû, що найбôльше молока принесли, далеко бôльше сыра и масла, якъ дали молока, бо они дôстали и то, що всѣ другû спôльники позносили. Але за то пôзнѣйше вôдтягано имъ що дня по трохи молока доти, доки ажь они не вôддали того всего, що дôстали за богато. Ажь наконець они сплатили другимъ весь свôй довгъ молокомъ и мали знову надвышку. Але тымчасомъ и тôй, що мавъ лишь одну корову и що дня приносивъ лишь по пару літрôвъ молока, назбиравъ зъ часомъ тôлько, що и тамтû другû, якъ то дуже добре видко було зъ книжки, въ котрôй молоко записувало ся. Теперь же и вôнъ коли прийшла на него черга, дôставъ одного дня наразъ якого пôвтора сотнара масла та сыра.

Масло можна було що дня вôдбирати, скоро лишь було готове; такъ само маслянку и сырватку. Але сыръ мусѣвъ доти стояти въ пивницѣ, доки не ствердне въ и не бувъ добрый. За кождый разъ того дня, коли хтось мавъ право вôдбирати свôй товаръ звробленый зъ молока, мусѣвъ помагати отарникови при роботѣ, постарати ся о чистû скатертѣ, полотенця и о все, що було потреба.

Зъ разу здавало ся то Золотоношцямъ якось дивно и кождый думавъ, що ему дѣе ся кривда. Колижь хто дôставъ свою пайку масла и сыра, а вôдтакъ обчисливъ ся, кôлько давъ на то молока, то ажь втѣшивъ ся. Зъ концемъ року показало ся вже, що зъ одпои коровы було симъ способомъ пересѣчного доходу и выску звышъ 160 золотыхъ, и то по вôдтягненю вже всѣхъ выдаткôвъ. То бувъ таки красный процентъ.

Ажь теперь стало всѣмъ ясно, чому то такъ. Бо чимъ бôльше молока, чимъ оно свѣжѣйше, тымъ лѣпшій товаръ. Тôлько молока наразъ не можна було въ однôмъ господарствѣ призбирати. А вôдтакъ ще дома не одна літра молока змарнувала ся та зъѣлась, а теперь въ сырни приносила проценты. Давнѣйше тратило ся богато часу, або таки не було часу самому сыръ робити, а теперь то якось само въ себе ишло. Давнѣйше кождый самъ для себе потребувавъ бôльше дерева, а теперь и дерева не ишло такъ богато.

Декотрû Золотоношцѣ допускали ся зъ разу обманьства въ своимъ молокомъ; але опôсля установлено таке остре право, що вже нѣхто не важивъ ся циганити, хиба що бувъ бы хотѣвъ, щобы его изъ спôлки заразъ выкинули.

Такій ладъ принѣсъ бувъ ще й иншу користь, о котрôй передъ тымъ нѣхто и не думавъ. Длятого, що кождый хотѣвъ бы бувъ якъ найбôльше принести молока, щобы скоро мати богато масла и сыра, то кождый догля-

сестры, постановила на нѣй помститись. И додержала постановы. Лѣкарѣ думають, що она зробила то, въ приступѣ божевôля, але убійниця и доси выглядає и поступає собѣ зовсѣмъ звычайно, здорово.

— **Морскѝ розбишаки** все ще не перевелись. Шѣснайцять розбишакъ котрыхъ нѣхто не пôдозрѣвавъ о страшнѝ намѣры, всѣли якъ звычайнѝ пасажиры на голяндскій корабель „Рая“, що плывъ въ Пенанґъ до Пекіну. На корабли было крôмъ нихъ 40 людей. На мори напали корсарѣ на капітана корабля Гансена, обтяли ему нôсъ и уха, выкололи очи, а потôмъ кинули въ море. Иншѝ мордували прочихъ людей, позбивали всѣхъ, а самѝ поѣхали кораблемъ дальше. На корабли было товару за два міліоны зр. Три иншѝ кораблѣ голяндскѝ, выланѝ въ погоню за розбôйниками, зловили ихъ на мори.

— **Оніхофаґісъ** — то нова, гарна назва, котру парискій докторъ Беріліонъ надавъ негарному звычаєви обгризаня нôгтѣвъ. Въ парискôмъ товариствѣ клінічнôмъ читавъ Беріліонъ недавно розправу о тôй маніи, розширенôй головно мѣжь дѣтьми, але такожь и мѣжь дорослыми. Звычай обгризаня нôгтѣвъ — каже докторъ Беріліонъ — дуже шкôдливый для здоровля. Хто не обтинає въ пору нôгтѣвъ та не чистить ихъ, тому збирає ся за нôгтями богато шкôдныхъ мікробôвъ, котрѝ при обгризаню нôгтôвъ дôстають ся до устъ. Крôмъ того сама рогова маса нôгтя має въ собѣ складники коли не затруваючѝ, то такѝ, що вымискують блювоту и неладъ въ жолудку. Що пальцѣ выкликують притôмъ погано и стають ся неспосôбными до делікатнои роботы — о тôмъ уже й не кажемо. Той поганый звычай свѣдчить дуже зле о тыхъ, що его мають. Хто обгризає нôгтѣ, той — якъ придивитись ему — въ нѣчôмъ не має силы волѣ и безъ памяти пôддає ся инстинктамъ. Докторъ Беріліонъ каже дальше, що такѝ люде зривають ся въ перестраху пôдчасъ сну и суть нездоровѝ. „Оніхофаґôвъ“ буває найбôльше межи дѣтьми. Въ однôй школѣ межи 265 учениками найшовъ 63 хлопцѣвъ зъ обгризеными нôгтями. Тѝ любителѣ власныхъ нôгтѣвъ обгризають такъ само радо оловцѣ, пера и т. п. Вôдзвычаити ихъ вôдъ того досыть трудно; не поможе нѣ смаровати пальцѣ чимсь горкимъ, нѣ накладати рукавички ґумовѝ. Найлѣпше ще и певно помагає при тôмъ суґґестія гіпнотична, значить, лѣкарь усыпляє перше такого оніхофаґа и пôдчасъ сну вмавляє въ него, що не смѣє обгризати нôгтѣвъ. Беріліонъ знавъ одного хлопця, котрый такъ пообгризавъ собѣ нôгтѣ на пальцяхъ, що ґузикôвъ не мôгъ запняти; отже его вылѣчивъ суґґестією. Намъ доводилось знати одного ґімназиста, на котрôмъ мы майже все те замѣчали, що дръ Беріліонъ на своихъ пацієнтахъ.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха за минувшѝ добы** числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 8 серпня до 12 год. въ полудне дня 9 серпня: Середна теплота була + 14·0° Ц., найвысша + 18·0° Ц вчера по полудни), найнизша + 12·7° Ц. въ ночи. Барометеръ опадає (768). Вѣтеръ буде всхôдный, середный, середна теплота пôднесе ся до + 18·0° Ц., небо буде легко захмарене, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 8 серпня: пшениця 8·50 до 8·75; жито 6·75 до 7·—; ячмѣнь 5·50 до 6·—; овесъ 6·75 до 7·—; рѣпакъ 13 50 до 14·—; горохъ 6·75 до 9·50; вика 5·50 до 6·—; насѣне льняне 9·75 до 10·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5.50 до 6·—; гречка —·— до—·—; конюшина червона 60·— до 65·—; бѣла 65·— до 80·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижь 35·— до 37·— кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 105·— до 135·—; спірітусъ готовый 15·25 до 15·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 9 серпня. Намѣстництво здержало ухвалу рады громадскои, пôсля котрои мали таблицѣ зъ написами улиць бути умѣщенѝ въ мѣстѣ лишь въ ческôмъ языцѣ и приказало такѝ таблицѣ усунути.

Бѣлградъ 9 серпня. Слѣдча комісія выбрана скупштиною выготовила вже акты и приспособила ихъ до друку. Єсть вже певна рѣчь, що обжалованѝ міністры будуть выданѝ судови. Король навѣдувавъ ся вчера до недужого вôдъ чотирохъ днѣвъ президента міністрôвъ Докича.

Гельґолëндъ 9 серпня. Вчера передъ полуднемъ приѣхавъ тутъ нѣмецкій цѣсарь на корабли Гогенцоллернъ и бувъ на вправамъ въ стрѣляню револьверовыми пушками.

Букарештъ 9 серпня. Зъ дня 7 на 8 с. м. було въ Браилѣ 15 новыхъ выпадкôвъ занедужаня на холеру а 4 выпадки смерти а въ Сулинѣ 26 выпадкôвъ занедужаня и 5 выпадкôвъ смерти. Вѣстямъ о появленю ся холеры въ Ґалацу и Плоешті заперечують рѣшучо.

Вашінґтонъ 9 серпня. Обширне посланіе Клевленда оголошує, що непокояче и незвычайне положене справъ, котрѝ дотыкають добробыту американьского народу змушують его скликати надзвычайну сесію конґресу. Посланіе обговорює вôдтакъ лихе положене торговельне и фінансове, выкликане головно законами о продажи срѣбла и выбианю срѣбныхъ грошей.

Петербургъ 9 серпня. Розпущену заграничными ґазетами вѣсть о крадежи документôвъ въ россійскôмъ консулятѣ въ Сараєвѣ называє пôвнôчна аґентура справою чисто приватнои натуры, котра настала зъ непорозумѣня службы въ консулятѣ. Всѣ подрôбности о тôй крадежи суть выдумамѝ. Справа ся вже зовсѣмъ выяснилась.

Лондонъ 9 серпня. Ґледстонъ заявивъ въ палатѣ посолôвъ, що парляментъ не скорше буде закрытый, ажь законъ о автономіи ирляндскôй буде у всѣхъ своихъ стадіяхъ залагодженый и выдатки въ буджетѣ призволенѝ.

Римъ 9 серпня. Въ послѣдныхъ 24 годинахъ було въ Неаполи лишь 5 выпадкôвъ смерти на холеру; вôдносины санітарнѝ суть знову нормальнѝ.

Остатними часами вышли зъ друку книжки, що ихъ кождому горячо поручає ся:

1. **„Кобзарь“ Тараса Шевченка**, найновѣйше выдане, въ невиданôй ще у насъ хорошôй оправѣ. Цѣна 4 зр. 50 кр., а зъ пересылкою въ шабатурцѣ 5 зр.
2. **Славный твôръ Американина Кенана „Сибѣръ“**. Цѣна 1 зр. 20 кр.
3. **Записки наукового товариства имени Шевченка**, частина I. Цѣна 1 зр. и
4. **Збѣгцѣ въ Новороссіи**, повѣсть Г. Данилевского зъ часôвъ кольонізации степôвъ. — Цѣна 1 зр.

Тѝ книжки дôстати можна въ друкарни наукового товариства им. Шевченка у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. (3—10

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Пôдвол. Пôдвам.	6·54	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновецъ	6·36	—	10·36	3·31	10·56	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	8·01
Белзця.	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	6·36	9·41	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	10·02	6·21	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдвам.	2·34	9·46	9·21	5·55	—	—
Черновецъ	10·10	—	7.11	7·59	12·51	—
Стрыя	—	—	1·08	9·06	9·52	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковѝ до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 50 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 57 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 12 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 35 и о год. 9 мін. 40.

Числа товстѝ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ поданый пôсля годинника львôвского; вôнъ рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

Надôслане.

Окулістъ ДръТЕОДОРЪ БАЛЛАБАНЪ

б. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци по кôлькалѣтнôй практицѣ специяльнôй ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при улици Валовôй на I. пов. у Львовѣ ч. 7. вôдъ години 10—12 передъ пол. вôдъ 3—5 по полудни. Дл бѣдныхъ безплатно. 75

Дентиста

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Дръ БОГУМИЛЪ БЄНКОВСКІИ

по укôнченю спеціяльныхъ студій въ институтѣ одонтольоґічнôмъ въ Берлинѣ и вôдбутю подорожей науковыхъ до Галлѣ надъ Салею и Липска ординує вôдъ 9—1 и 3—6 при ул. Третого Мая дôмъ давнѣйше Теннера або ул. Косцюшки ч. 8. 78

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**.

давъ далеко лѣпше своеѣ худобы, якъ давнѣйше; сѣявъ траву, вôдъ котрои коровы дають бôльше молока; старавъ ся роздобути собѣ бôльшу и лѣпшу корову, або державъ у стайни двѣ коровы замѣсть однои якъ давнѣйше. А що кождому залежало на тôмъ, щобы молоко не було вôдъ недужои або тельнои коровы, то выбрано трохъ оглядачѣвъ, котрѝ мали право заглянути кождои хвилѣ до чиєсь стайнѣ и обовязокъ оглянути що пôвъ року всѣ стайнѣ въ селѣ.

21. Про нового начальника громады та про коршмара зъ пôдъ „льва“.

„Зъ того Володка таки на правду якійсь чародѣй и вôнъ таки несамовитый!“ — казали Золотонощѣ смѣючи ся, коли вôнъ знову щось придумавъ и то ему удало ся. А ему майже все удавало ся, до чого взявъ ся, бо нѣколи не бравъ ся до нѣчого, не розваживши всего добре; не робивъ нѣчого поквапно, лишь крокъ за крокомъ и не набиравъ бôльше на себе, якъ мôгъ удвигнути.

Теперь же бувъ бы хтось думавъ, що Володко зъ своею сердешною Гальшкою набравъ на себе не знати кôлько роботы. Дежь тамъ; вôнъ умѣвъ дѣло такъ повести, що остаточно могли другѝ взяти вôдъ него спору часть роботы на себе. Навѣть въ школѣ мавъ мало роботы, бо выучивъ собѣ бувъ зъ помѣжь селяньскихъ дѣтей зручного молодого хлопця, Ивана Весоловского. Той бувъ сыномъ бѣдныхъ родичѣвъ, а Володко давъ ему у себе помешкане и стравунокъ зъ громадскои кухнѣ та учивъ его вышои науки. Володко дуже полюбивъ бувъ Ивана, а той бувъ въ школѣ такій здôбный до ученя, що незадовго учивъ таки такъ само якъ и Володко. Дѣти любили Ивана, бо вôнъ бувъ дуже лагôдный и добре зъ ними обходивъ ся та учивъ ихъ може ще й лѣпше, якъ самъ Володко. А Володко знову бувъ цѣлыми днями при роботѣ то въ поли, то въ огородѣ и тѣшивъ ся, коли видѣвъ, якъ то въ селѣ поволи все на лѣпше змѣнило ся.

И дѣйстно, ажь дивно ставало, якъ тѝ люде, що давнѣйше були такими бѣдаками, позбули ся теперь своихъ довгôвъ, а ихъ хаты теперь такъ красно выглядали; противно же, тотѝ селяне, що давнѣйше мали ся добре, але держали ся своихъ давныхъ звычаѣвъ, бѣднѣли чимъ разъ бôльше, бо занедбували господарство, пияцили, грали въ карты та вѣчно процесували ся.

(Дальше буде).

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечні.
5% листы гіпотечні преміовані.
5% листы гіпотечні безъ премій.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краевого.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропінаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорской желѣзной дороги державной.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.

4% угорскі Облигаціи индемнизаційні,

котрі то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякі выльосовані, а вже платні мѣсцеві паперы цѣнні, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцеві лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить. 60

Вельоципеды для хлопцѣвъ

вôдъ 10 до 28 зр.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

спроваджаю тôлько повными ваґонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ. Цѣна вôдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно.

Іосифъ Иваницкій

механикъ 85

Головный складъ: Львôвъ, Готель Жоржа.

Филія: Краковъ, Ринокъ Ч. 25.

5–10 зр. денно

певного зарôбку безъ капіталу и ризіка даемо кождому хто схоче заняти ся розпродажею законно дозволеныхъ льосôвъ и державныхъ паперôвъ. Зголошеня пôдъ „Lose“ a. d. **Annoncen-Exp. J. Danneberg, Wien I.,** Wollzeile 19. 77

Л. ЛѢТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сирый

Ванно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручае дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій

у Львовѣ, Коперніка 2. 89

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручае

найновѣйше патентоване начине кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

С. Кельсенъ у Вѣдни

поручае

Кльосеты зъ переплывомъ воды и безъ того. — Руры клосетові. — Каналові насады зъ патентовымъ замкненемъ.—Збôрники на воду.— Комплетні уряджения купелеві. — Вентіляторы. — Приборы до водотягôвъ, якъ также руры ляні и ковані. — Помпы, фонтаны и и всякі арматуры.

Заступники дла ГАЛИЧИНЫ и БУКОВИНЫ

Львôвъ ГАМЕЛЬ и ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане высылае ся катальоги.

Поручае ся 9

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.